

Коліно --- Здорове!

лютий, 2003 р.



Про появу Матері Божої Кармельської Гори (в Гарабандалі) я чула ще у Львові звідки приїхала до Канади півтора року тому.

В перші дні мого перебування в Торонті я попала на презентацію книги П. Гринчишина "Від Зарваниці до Гарабанадалу". В цій книжці я вперше зустрілася з прізвищами панства Рожелюків і відразу була заскочена думкою, як би то добре було побачити цих незвичайних людей.

Вперше ця нагода мені трапилася в Оранжвилі в Монастирі Пресвятої Богородиці, куди п-ство Рожелюк були запрошені отцями - студитами на недільне Богослуження.

Пані Олена відразу привернула мою увагу якимсь дивним світлом, що освітлювало її зсередини так ніби Матінка з гори Кармель її пригортала до себе, як малих дітей з Гарабандалу. А пана Михайла, взагалі, неможливо сприймати інакше як доброго лікаря, що спішить з відкритим серцем на зустріч хворим, що потребують допомоги і зцілення.

Першої такої неділі я підійшла до п. Олени і чомусь весь час дуже плакала поки вона молилася наді мною.

У мене вже коло трьох років погано згиналося коліно і постійно докучало болем і я підсвідомо надіялася, що дістану полегшення, хоча прохання мої до Матері Божої були іншого плану. Я просила про дар молитви, посту і покутування гріхів за життя.

Після молитви пані Олени чи пана Михайла, завжди підносимося на якийсь вищий рівень духовності. І тому мене не засмучувало те, що не дістала раптового зцілення, - Бо негідна! - казала я собі. Та й годі.

Около півроку ми мали духовний бенкет, бо шановне панство Рожелюк відвідувало нас майже щодругої неділі кожного місяця. Їх відвідини завжди були для нас всіх без винятку великим і значучим святом. До речі, я зауважила, що вони завжди у своїй молитві просять саме те, чого ти сам просив у Господа чи Божої Матері.

Останнього разу наді мною молився пан Михайло. Він просив Господа, якщо на те Його воля, дати мені відчутти малого дитятка Ісуса на своїх руках, а також просив зцілити мене.

Не можу сказати, що я втратила свідомість, бо добре все чула і розуміла. Я просто не встояла на ногах якусь мить і, опинившись в горизонтальному стані на підлозі церкви, відчула з боку підлоги сильне тепло між лопатками. Це відчуття мене дуже вразило і запам'яталося.

До цього часу такого ще не бувало, хоча піднесення і відчуття надзвичайності події супроводжувало кожний дотик до медаліка в руках цих людей. Цього разу я перебувала кілька днів у такому надзвичайному стані і раптом зауважила, що коліно моє вперше за 3 роки добре згинається і я не відчуваю жодного болю чи обмеження в будь-якому положенні.

За якийсь час мені приснилася Мати Божа з гори Кармель. Освічена надприроднім світлом, Вона

поважно йшла сходами монастиря з малим Ісусом на руках.

Колись по сповіді в монастирі Пресвятої Богородиці, отець Тарас на якийсь час задумався, а тоді сказав мені, -- "Гертруда, ви чомусь тут є. Ви тут не лише для того щоб ліпити пироги. Чомусь вас Господь сюди привів" ... А чи не тому, що мені, як і багатьом парафіянам Храму Пресвятої Богородиці, призначила тут зустріч Небесна наша Мати?

І сповістила це дивним чином через людей - Олену і Михайла Рожелюків.

з повагою Гертруда Практика
лютий, 2003 р.
Оранжвіль - Торонто.

